

Centres Cívics al Centre Històric

Supermercats, caixers automàtics i espais per jugar la canalla, aquestes són els equipaments o serveis més demandats pels veïns i veïnes del centre històric de Manresa. Tot i així, també hi ha qui diu que estaria bé que hi hagués un centre cívic. Un centre cívic? Però si en tenim una pila, al barri, encara que no tinguin aquest títol i, en molts casos, no facin totes les funcions que podrien arribar a fer.

Tenim el casal de les Escodines, veritable cor d'aquest barri, de titularitat municipal, amb un funcionament semblant —però millor — al de l'altre centre cívic de la ciutat i amb molta implicació de l'associació de veïns. Tenim, també, els Carlins, en mans d'una associació cultural amb clara vocació de servei públic i amb unes instal·lacions posades al dia i amb capacitat per acollir molta més activitat de la que actualment ofereixen. Llàstima, això sí, que l'accés principal té poca visibilitat, però amb una mica d'empenta i complicitats els Carlins podria tronar a ser un punt de trobada pels veïns d'aquest sector del barri vell i un referent encara més potent per la vida cultural de la ciutat. L'Ateneu La Séquia, a la casa Amigant, és un altre centre cívic a tenir molt en compte.

Aquesta antiga residència de les monges Josefines és un edifici esplèndid i assolellat però d'accessos amagats, gestionat des d'una assemblea molt més oberta i receptiva del què alguns es pensen i amb una programació estable i pluridisciplinària. S'hi fan moltes coses però se n'hi podrien fer encara moltes més si es trenquessin, dins i fora, determinades barreres mentals. Tenim Casa Caritat, el local de l'Associació de Veïns de Vic Remei, més enllà dels límits estrictes del centre històric però prou a prop com per esmentar-lo. Amb una sala d'actes més que presentable, uns patis i jardins fantàstics i plena disponibilitat per a tothom qui el necessiti. I també disposem de La Kampana, a l'altre extrem de la Manresa antiga, un espai actualment gestionat pel CAE, dirigit sobretot a gent jove, que ha acabat centrant-se amb un sector excessivament acotat però que té la voluntat d'obrir les seves activitats a tots els joves que viuen o fan vida al barri.

Cito aquests perquè són espais explícitament oberts a tothom, on no cal ser soci per poder accedir-hi, però entre els locals d'entitats n'hi ha uns quants més que compleixen una funció social inqüestionable i que tenen una vida extraordinària. Com l'Agrupació Cultural del Bages, al carrer Atrbonés; l'Agrupament Escolta cardenal Lluç, a Vallfonollosa; l'Associació Cultural Islàmica, a l'Aranya; el casal parroquial, a la Seu; o el local de Sant Egidi, a la plaça Montserrat. I podíem parlar, també, d'estaliments amb una oferta cultural que va molt més enllà del negoci estricte, com la llibreria Papasseït, a la Plaça Gispert; o l'Espai Rubiralta, a la Muralla. Sense oblidar, tampoc, la sala d'exposicions i xerrades de la Plana de l'Om, el Coro Sant Josep —amb més passat i futur que present — o l'ANÓNIMA, en majúscules, perquè malgrat que encara no hi ha pla d'usos definit, ja hi ha propostes sobre la taula i quan ho posem en marxa serà un revulsiu que canviarà dinàmiques no només a Vic Remei sinó a tot el centre històric i al conjunt de la ciutat. Ja ho veureu.